

عنوان مقاله:

میراثی از جنس خسران: جستجوی خانه در برزخ دایسپورا

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 15، شماره 20 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

زهرا طاهری - استادیار دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی «لامکان‌ها» در ادبیات دایسپورا و تاثیر آن بر مقوله «هویت» اقلیت مهاجر می‌پردازد. نویسنده با استفاده از رویکرد مطالعات فرهنگی و پسااستعماری و با بهره‌گیری از نظریات منتقدانی نظیر مارک اوژه و راجرز بروبیکر در پی پاسخ به این پرسش بنیادی است که چگونه گفتمان نئوامپریالیسمی در دوران پساجهانی توانسته در غالب مقوله نوین «شهروند خوب جهانی» دیگر بار ساختار سلسله‌مراتبی «خود/دیگری» دوران استعمار را تکرار می‌کند؟ بدین منظور کتاب برجسته میراثی از جنس خسران (۲۰۰۶)، نوشته کیرن دسای، بررسی می‌شود تا به چگونگی تاثیر این ساختار سلسله‌مراتبی در شکل‌گیری «لامکان‌ها» در غرب بپردازد. چنین استدلال می‌شود که غرب، علی‌رغم برجسته‌کردن مرزها نژادی در دهه‌های اخیر و تلاش مبنی بر حذف اقلیت مهاجر از عرصه متروپل و حفظ خلوص فرهنگی خود، نتوانسته است از شکل‌گیری پدیده پسادایسپورا، یا الگوی جدیدی از دایسپورا، که مبتنی بر «قومیت موقعیت‌مدار» پیشگیری کند و ناگزیر از بازتعریف مقوله هویت و نقشه جغرافیای فرهنگی در عصر جهانی‌شدن است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268889>

